

Universitätsbibliothek Paderborn

M. Fabii Quintiliani Institutionum Oratoriarum Libri Duodecim

Summa diligentia ad fidem vetustissimorum codicum recogniti ac restituti

M. Fab. Quintiliani Declamationes Undeviginti. M. Fabii Avi Et Calpurnii
Flacci Declamationes. Auctoris Incerti Dialogus De causis corruptae
Eloquentiae - Cvm Variorum Notis

Quintilianus, Marcus Fabius

Lugd. Batav. ; Roterodami, 1665

CCLXXXVII. Fortis filius proditiōnis rei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12889

parum pudice fecisse. Quid respondes? quid dicis? solent ista sic defendi, Juvenis erravi, & amore lapsus sum. Vis igitur ignoscere? nihil est gravius, ¹ impositam severitatem personæ detrahi. Do vitis veniam, habes patrem lenem, mitem, sceleribus ignosco. Redde rationem, cur nunc tu occideris fratrem, quod tantum scelus inveniri potest, quod parricidio vindicandum sit? Ubi sunt illa præcepta quibus monebam, ² ut concordessent fratres? parum est dicere, voluisti occidere, potuisti, non dirigit mens, non soluta dextera est? non obstupuisti propius scelerem admoto? Sed qua causa occidisti? violaverat matrimonium: adjice, frater, non contingeret tibi sic agere quasi marito. Tu enim profecto nocens qui sponsam abduxisti, sic amantem, nunc intelligo quantam injuriam fecerim puellæ, quæ coacta est te habere maritum, cum altero carere non posset. Acrius incalescunt ignes legitimi, utique cum inciderunt in rudes animos. Deprehendisti in adultério, si ullus in te pudor est, maritus fuerat si per te liquisset.

CCLXXXVII.

Fortis filius proditionis rei.

Proditionis reus citatus est, qui duos filios habebat: ex quibus alter fortiter fecit, alter deseruit. Petit pater à filio, ut abolitionem judicii peteret, ille fratris vitam petiit, & adfuit patri, absolutus pater abdicat filium. ille CD.

S E R M O.

An quicquid pater voluit, filio facere necesse sit, an viro forti: an abdicari propter premium possit.

D E C L A M A T I O.

DUo hæc, ut opinor, objicis mihi pater, & quod defertoris vitam optaverim, & quod abolitionem judicii non

¹ Impositam severitatem personæ.] Con-
jiciebam: nihil est gravius, quam imposi-
tam severitatis personam detrahere. Gron.

² Ut concordessent fratres.] Videtur
fuisse: ut concordessetis fratres. Idem.

cii non optaverim. Optavi vitam, puta, nocentis, sed fratris, alieni quoque juvenis æqualis mei misertus fuiffem: subiiffet illa cogitatio infelicis hujus parentis. Non tam reprehensione dignus est defertor, quam laude vir fortis. Post hoc objicis mihi, quod de innocentia tua nihil timui; sciebam quomodo vixiffes, quomodo tuam causam egiffem. Ego enim domum nostram in acie defendi: accedit, quod qui semel delatus est reus, non potest absolvi, nisi accusetur: omnes dixiffent, 'causæ patris diffidiffet vir fortis. Nihil aliud egiffem quidem: & quid futurum erat? si impetrassem, damnareris. Adfui tibi: non imputo: neque enim tu ideo absolutus es? vicit causa, vicit innocentia. Ego nihil imputo, nisi quod bene speravi de causa tua. Ecquid igitur, pater, gratularis tibi? omnes salvi sumus: nam de fratre noli desperare? Sæpe rediere virtutes: jam domi habet exemplum. In periculo mortis fuit: scit, quale sit deserere, quale fortiter facere: denuntio tibi, frater, tollas ignominiam.

CCLXXXVIII.

Tyrannicida filiorum duorum.

Qui duos filios tyrannos occiderat, petit præmii nomine, ut tertius in exilium proficiscatur.

S E R M O.

INDUBITATE pater hic timet, ne & ille tyrannus fiat: sed non debet illum facere suspectum, alioqui reus erit: non mittetur autem in exilium suspectus. TYRANNICIDA OPTET QUOD VOLET. Prima illa communia nihil excepit: illud proprium, plus deberi huic tyrannicidæ, qui, senex duos, & filios occiderit: invidiosum itaque erat, si quid perisset pertinens ad gratulationem.

DECLAMATIO.

TYRANNOS genui: nunc opto, ut filius exulet. Quod mihi & citra præmium licebat, hoc & pro præmio peto,

¹ Cause patris diffidiffet.] Lege: Omnes dixiffent, Cause patris diffidit vir fortis. Nisi malis, diffidit ecce. Idem.